

[Jens Jensen.]

kunde tiltræde Forslaget i det væsentligste. Jeg kan ikke se andet end, at der ligger nogle Indrømmelser deri, men naar Partiet nu alligevel afviser dette Lovforslag ganske, saa er det et Vidnesbyrd om, hvor vanskeligt det i det hele taget er at gøre Menneskene tilpas, og hvor særlig vanskeligt det er med Hensyn til Partiet Venstre.

Forslaget fra sidste Samling gav Sikkerhed for, at Bygningsskatten med Tiden — om end mange Steder sent — helt vilde bortfalde. Det foreliggende Lovforslag gaar ikke saa vidt; men naar jeg alligevel mener, at den højtærede Indenrigsminister fortjener Tak for dets Fremsættelse, er det, fordi Lovforslaget peger i den rigtige Retning. Efter de medfølgende Oplysninger fjerner det en ikke saa ringe Del af de nuværende Bygningsskatter, der menes omkring 40 pCt., det kan ligge forskelligt i de forskellige Amter, men gennemsnitligt vil det blive 40 pCt. Det betyder efter min Mening et absolut Gode, baade skattemæssigt og erhvervsmæssigt set.

Jeg var i Fjor inde paa en Del Betragtninger angaaende Bygningsskattens uheldige Virkninger i Almindelighed, hvad jeg skal afholde mig fra i Aar, da det for en stor Del blot vilde blive en Gentagelse. Derimod vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Grundlaget for Ejendomsskatternes Paaligning. De paalignes nu dels som Grundskyld og dels som Ejendomsskyld, det vil sige, de lignes paa baade Jord og Bygninger. Dette vil ogsaa ske herefter, men med den Forskel, at en mindre Del af Skatten lignes paa Bygningerne og en større Del paa Jorden. Det betyder efter min Mening et afgjort Fremskridt; thi jo mere dette sker, des sikrere bliver Ligningsgrundlaget. Det er lettere at finde Værdien for Grunden alene end for Grund og Bygninger tilsammen. Jo mere sammensat en Ejendom er, jo mere forskelligartet den er, des vanskeligere er det at ansætte dens rigtige Værdi i Handel og Vandel.

Vurderingsarbejdet har været ude for adskillig Kritik ogsaa her i Tinget. Det ærede Medlem Hr. Fibiger var ogsaa inde paa at kritisere det ved denne Lejlighed, det har han været før. Jeg vil ogsaa gerne indrømme, det er ikke ganske uden Grund, denne Kritik fremsættes, men jeg vil alligevel hævde, at Vurderingsarbejdet har gjort betydelige Fremskridt, og at Vurderingsmyndighederne stadig anstrenger sig for at gøre Vurderingerne bedre, mere ensartede og dermed ogsaa mere paalidelige.

Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærk-

som paa, at der i afvigte Eftæraar er gjort Forsøg med at kortlægge Grundværdierne, idet der er udfærdiget et Vurderingskort for en Kommune i hver af Landets Vurderingskredse. Jeg mener, vi skylder Over-Skyldraadet en Anerkendelse for den Omhu og den Energi, det efter min Mening har udvist for at faa denne Kortlægning gennemført. Det er mit Haab, at denne Prøvekortlægning maa falde saa tilfredsstillende ud, at der maa blive foretaget Kortlægning over hele Landet ved den almindelige Vurdering, der skal finde Sted til næste Aar.

Jeg er afgjort af den Formening, at Indførelsen af disse Kort vil betyde et stort Fremskridt for Vurderingsarbejdet, idet man derved i en ganske anden Grad, end man kan nu, vil kunne anstille Sammenligninger baade indenfor de enkelte Kommuner og for hele Landets Vedkommende. Og desuden vil der ske dette — og det anser jeg ikke for det mindst væsentlige —, at hele Vurderingsarbejdet i langt højere Grad end nu sættes under Offentlighedens Kontrol, hvad jeg anser for et stort Gode og en Garanti for, at Arbejdet vil blive udført med større Paapasselighed. Jeg mener, det har sin Betydning at pege paa dette, da man jo efter Forslaget i større Omfang end nu skal benytte Jordværdien som Ligningsgrundlag.

Om Ejendomsskylden og de uheldige Virkninger, den efter min og manges Mening har, skal jeg ikke sige ret meget, men jeg vil ud fra de Erfaringer, jeg har gjort som Landbruger, gøre opmærksom paa, at der vel neppe er noget Erhverv her i Landet, hvor Ejendomsskylden, Bygningsskatten, om man vil, har givet sig værre Udslag end i Landbruget. Man behøver ikke at være nogen opmærksom Iagttager for at se, i hvor høj Grad en saadan Beskatningsmaade favoriserer den forsømmelige og efterladende, men til Gengæld straffer den dygtige og stræbsomme. Dette gælder for Landbruget i Almindelighed, men særlig gælder det for Landbrugerne i Midt- og Vestjylland, Landets magreste Egne, hvor Landbrugets Udøvere maa døje det største Slid og har al deres Energi og Foretagsomhed behov for blot at skaffe sig et beskedent Udkomme.

Det maa være mig tilladt at illustrere dette med et Eksempel. Paa min Egn bor der en yngre Mand, der for nogle Aar siden blev Indehaver af en mager Hedejendom. Den opdyrkede Jord, der hørte til Ejendommen, var i meget forsømt Tilstand, og desuden hørte der en Del Hede dertil. Manden var uden Kapital, men havde et Par gode Næver og en meget stærk Arbejdsvillie.